

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 41006

гр. София, 08.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
закрито заседание на 08.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

като разгледа дело номер **9964** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 26, ал. 11 вр. ал. 2 вр. чл. 24и, ал. 17 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба с вх. № 11842/14.05.2025 г. по описа на Административен съд София-град, подадена от Х. С., [дата на раждане], гражданин на Р И. и „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] представлявано заедно и поотделно от управителите В. К. и П. Й., депозирана чрез пълномощник – адв. С. Д. - САКсрещу отказ рег. № 5364р-7865/02.04.2025 г. на заместник-директор на Дирекция „Миграция“ МВР.

При извършената служебна проверка, по реда на чл. 158, ал. 1 и чл. 159 от АПК, съдът констатира, че жалбата на жалбоподателя „МАРКАН“ ЕООД е недопустима по следните съображения:

В оспорения рег. № 5364р-7865/02.04.2025 г. на заместник-директор на Дирекция „Миграция“ МВР не се съдържа разпоредителна част, с която да се създават задължения или да се засягат права и законни интереси на жалбоподателя „МАРКАН“ ЕООД. Като административен акт, то засяга единствено права и законни интереси на Х. С., гражданин на Р И..

Фактът, че заявлението за издаване на разрешение за продължително пребиваване на гражданина на И. Х. С. е подадено от работодателя „МАРКАН“ ЕООД, който участва в административното производство, включително представяйки документи, необходими за постановяване на административния акт не следва извод, че има правен интерес от оспорване на издадения отказ по чл. 26, ал. 2 вр. чл. 24и от ЗЧРБ.

Правото на работодател да подаде заявление за издаване на Единно разрешение за пребиваване и работа е уредено изрично в чл. 24и, ал. 4 от ЗЧРБ. Упражняването му обаче не предпоставя и право на жалба при отказ да бъде уважено. Касае се за различни субективни права за упражняването, на които се изисква съответно нормативно решение.

Кръгът на лицата, които могат да обжалват административни актове е очертан в разпоредбата на чл. 147, ал. 1 от АПК. Правото на съдебна защита на гражданите и юридическите лица срещу

всички административни актове, които ги засягат, е прогласено в чл. 120, ал. 2 от Конституцията. За да засяга определени лица административният акт, трябва да нарушава или застрашава техни права и законни интереси. Засягането на тези права и интереси легитимира процесуално-правния интерес от съдебното обжалване на административния акт. От гледна точка на административния процес, правният интерес обосновава правото на оспорване и е необходима процесуална предпоставка за редовно оспорване на административен акт. Правният интерес е задължителен елемент на активната легитимация на оспорващия. Активна легитимация означава оспорващият да докаже, че е правосубектен и че има правен интерес от оспорването. Предварителното обосноваване на интереса от страна на оспорващия е задължително условие за осъществяване на процеса на административно правораздаване и решаването на спора, т.е. жалбоподателят трябва да докаже засягането на свои субективни права, за да има право на оспорване. Наличието на правен интерес е положителна процесуална предпоставка, по смисъла на чл. 159, т. 4 от АПК, от категорията на абсолютните, за които съдът следи служебно и която следва да бъде доказана от оспорващия.

Доколкото правните последици от взетото решение по чл. 24и ал. 17 от ЗЧРБ засягат единствено правната сфера на чуждия гражданин, независимо, че заявлението е подадено по реда на чл. 24и, ал. 4 от ЗЧРБ, настоящият съдебен състав е на становище, че издаденият отказ не рефлектира пряко върху правата и законните интереси на „МАРКАН“ ЕООД.

Предвид на гореизложеното следва да се приеме, че оспорването е недопустимо, поради липса на правен интерес, поради което жалбата следва да се остави без разглеждане, а производството по делото да се прекрати по отношение на този жалбоподател.

Воден от горното и на основание чл. 159, т. 4 от АПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя П. Й., депозирана от адв. С. Д., САК в качеството на пълномощник на против отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ, на Х. С., [дата на раждане] , гражданин на Р И., рег. 5364р-7865/02.04.2025 г. на заместник-директор на Дирекция „Миграция“ МВР за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело 9964/2025 г. по описа на Административен съд – София – град спрямо жалбоподателя „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителите В. К. и П. Й. заедно и поотделно.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта, с която е прекратено производството по отношение на жалбоподателя „МАРКАН“ ЕООД подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщението.

Препис от определението да се връчи на адв. С. Д., САК и на административния орган, издал оспорения Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, на основание чл. 24и от ЗЧРБ.

Съдия:

